

Arrest

nr. 235 443 van 21 april 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. MGHDESYAN *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn 30 maart 2001.

De verzoekende partij komt volgens haar verklaringen op 21 november 2017 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 22 november 2017 om internationale bescherming. Op 24 oktober 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 22 februari 2019 met nummer X weigert de Raad zowel de erkenning van de vluchtelingenstatus als de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij.

Op 29 mei 2019 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 21 oktober 2019 wordt dit verzoek om internationale bescherming overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 7 november 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de bestreden beslissing die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent Pasjtoen van etnische origine en hangt het soennisme aan. U bent afkomstig uit het dorp Shpola in het district Hashka Mena, ook gekend onder de naam Deh Bala, in de provincie Nangarhar. Uw broer R. (...) ((...)) werkte als tolk voor de PRT in Kunar. Hij vluchtte in 2012 vanuit Afghanistan naar België omwille van problemen met de taliban. Op 14 november 2013 werd hij erkend als vluchteling in België. Na het vertrek van uw broer kende uw familie geen problemen. U volgde sinds enkele jaren koranlessen op de Masher Mullah Saheb madrassa in Shpola. Begin 2017 wilde u zich inschrijven in het lyceum in Shpola. Na uw inschrijving kwamen mannen van Daesh naar het lyceum. Ze eisten dat de jongens die een aantal jaren op de madrassa gestudeerd hadden en zich nu hadden ingeschreven voor het lyceum, met hen mee zouden gaan. Ze waren in het bijzonder geïnteresseerd in u, gezien de job van uw broer R. (...). De directeur van het lyceum sprak uw neef aan en zei hem dat uw leven in gevaar was. Uw neef regelde uw reisdocumenten en uw reis uit Afghanistan. Anderhalve maand later waren uw paspoort en visum in orde en verliet u het land. U verliet Afghanistan omstreeks maart 2017. U bent per vliegtuig vanuit Afghanistan naar Iran gereisd, met uw Afghaans paspoort en een geldig visum voor Iran. U bent ongeveer acht maanden onderweg geweest en bent België binnen gekomen op 21 november 2017 en diende een dag later een verzoek tot internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legde u een kopie van uw taskara neer.

Op 24 oktober 2018 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uw verklaringen over uw recente herkomst niet aannemelijk waren. U ging in beroep tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) volgde de beslissing en de redenering van het CGVS in haar arrest van 22 februari 2019.

U bleef in België en diende een tweede verzoek om internationale bescherming in op 29 mei 2019. In uw tweede verzoek blijft u bij uw eerdere verklaringen over uw herkomst en probeert een paar elementen die bij het CGVS ter sprake kwamen in het kader van uw eerste verzoek uit te klaren en te corrigeren. Verder verklaart u dat uw vrees voor Daesh nog steeds actueel is, de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst slecht is en dat uw neef gewond raakte door een bom. Voorts brengt u aan dat de grote dokter Shinwari uit uw regio werd gedood en dat uw jongste broer H. (...) met Daesh moet samenwerken omdat zijn twee oudere broers gevlucht zijn. Ter staving van uw tweede verzoek legt u een kopie van uw Afghaans paspoort neer samen met medische attesten en brieven van het dorpshoofd en uw neef waarin uw problemen en het jaar van uw vertrek beschreven staan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij

voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Hierbij moet vooreerst worden benadrukt dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw recente herkomst uit het district Deh Bala in de provincie Nangarhar. U gaf blijk van een beperkte kennis van de recente veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, had nagenoeg geen kennis van de landbouw en de oogsttijden in uw regio en legde vage verklaringen af over de verkiezingen en uw datum van vertrek uit uw district. Dit alles deed vermoeden dat u uw dorp, en misschien zelfs Afghanistan, al langer verlaten had. Deze beslissing werd in beroep door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Dergelijke elementen zijn evenwel niet aanwezig in uw volgend verzoek.

In uw tweede verzoek blijft u immers volhouden dat u tot uw vertrek in 1396 in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar hebt gewoond (Verklaring Volgend Verzoek dd. 17.10.2019, punt 10/m). Het louter vasthouden aan uw ongeloofwaardig bevonden verklaringen over uw recente herkomst is onvoldoende om de ongeloofwaardigheid ervan om te buigen.

Uw opmerkingen bij en uw correcties van bepaalde elementen die op het CGVS werden besproken in het kader van uw eerste verzoek, zijn eveneens onvoldoende om een ander licht te werpen op de eerder gemaakte beoordeling. U laat nu uitschijnen dat u de vraag van het CGVS naar de nieuwe president van Afghanistan verkeerd interpreteerde en daarom het antwoord op de vraag niet wist (Verklaring Volgend Verzoek dd. 17.10.2019, punt 15). Nochtans blijkt uit de notities van het onderhoud van 30 augustus 2018 dat u het antwoord op die vraag wel wist (CGVS, p. 12). Deze opmerking doet dan ook weinig terzake. Ook beweert u nu post factum dat u op het moment van de ontvoering van de leerkrachten door Daesh nog in Afghanistan was maar er niet van op de hoogte was. Het was pas in Bulgarije zoals u eerder beweerde op het CGVS dat u dit nieuws van uw neef vernam (Verklaring Volgend Verzoek dd. 17.10.2019, punt 15). Deze bewering is echter bijzonder bedenkelijk, in het bijzonder omdat u op het CGVS op 30 augustus 2018 preciseerde dat de madrassa pas na uw vertrek in de problemen kwam (CGVS, p. 15). Daarnaast zegt u dat de scholen in uw district open waren op het moment dat u zich inschreef in een gewone school (begin 2017 volgens uw verklaringen tijdens uw eerste verzoek) en de scholen pas gesloten werden in 2018 (Verklaring Volgend Verzoek dd. 17.10.2019, punt 12 en 15). Hiermee ontkent u de informatie die toegevoegd werd aan uw dossier waaruit bleek dat de scholen tussen eind 2015 en minstens midden 2016 gesloten waren door toedoen van Daesh. Het louter ontkennen van deze informatie klaart op geen enkele wijze uw onwetendheid hierover uit.

Verder verwijst u naar de slechte veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, de dood van uw neef en de grote dokter Shinwari, en u beweert dat uw jongste broer H. (...) moet samenwerken met Daesh omdat zijn twee oudere broers zijn gevlucht (Verklaring Volgend Verzoek dd. 17.10.2019, punt 15). Deze verklaringen kunnen de beoordeling dat u uw regio van herkomst niet recent hebt verlaten niet in een ander daglicht plaatsen. Bovendien blijven de verklaringen over uw familieleden op zich blote beweringen aangezien u die niet staft met enig begin van bewijs.

Het geheel van documenten dat u neerlegt kan de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst evenmin omkeren. De kopie van uw Afghaans paspoort bevat geen informatie over uw woonplaatsen in Afghanistan. Het vermeldt enkel dat u geboren bent in Nangarhar en de Afghaanse nationaliteit hebt. Dit zijn elementen die hoe dan ook niet ter discussie staan. U legt een brief neer van het dorps hoofd die dateert van 1398 waarin uw problemen beschreven staan. De andere brief, die door uw neef geschreven werd in 1397, bevestigt uw vertrek in 1396 (Verklaring Volgend Verzoek dd. 17.10.2019, punt 17). Het feit dat u deze documenten kunt voorleggen, hoeft niet noodzakelijk te betekenen dat u de daarin beschreven problemen werkelijk hebt gekend en werkelijk tot 1396 in het district Deh Bala hebt gewoond. U kunt deze documenten immers ook op uw eigen vraag hebben laten opstellen. Bovendien hebben documenten enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw

beweringen te herstellen. Daarbij komt dat alle documenten die uitgaan van de Afghaanse overheid en andere instituten en personen makkelijk nagemaakt kunnen worden. Zo blijkt althans uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier. De betrouwbaarheid van Afghaanse documenten is erg onzeker. Wijdverspreide corruptie, documentenfraude en de inmenging van smokkelnetwerken maken dat zowel in Afghanistan als in het buitenland Afghaanse identiteits- en andere officiële documenten in omloop zijn die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten verworven zijn. Veel valse Afghaanse documenten zijn bovendien, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker om internationale bescherming of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Ook de door u neergelegde documenten kunnen vervalst zijn en hebben bijgevolg weinig bewijswaarde.

Wat uw medische documenten betreft, moet een onderscheid worden gemaakt tussen de Afghaanse voorschriften en de medische attesten die in België werden opgemaakt. In het licht van de voorgaande opmerkingen over de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten kan ook aan de Afghaanse voorschriften weinig bewijswaarde worden toegekend bij het vaststellen van uw recente herkomst. U legt deze neer om aan te tonen dat u ziek was en medicijnen kreeg in uw eigen dorp (Verklaring Volgend Verzoek dd. 17.10.2019, punt 17). U verduidelijkt echter niet aan welke ziekte u leed en welke behandeling u daarvoor kreeg. Noch maakt u duidelijk of uw ziekte en de behandeling die u in Afghanistan kreeg verband houdt met u vrees bij terugkeer naar Afghanistan. In de medische attesten die in België werden opgemaakt, is er sprake van post-traumatisch stresssyndroom (PTSS). Dokter Carl Strubbe heeft het over een manifest PTSS, terwijl systeemtherapeute Anke Raymakers het houdt op een aanvoelen dat u lijdt aan het genoemde syndroom. Het is onduidelijk op basis van welke en hoeveel consultaties de genoemde hulpverleners tot deze conclusie of vermoedens zijn gekomen. De vraag rijst dan ook of een conclusie van post-traumatische stress wel degelijk gefundeerd is. Hoe dan ook, de attesten die door beide hulpverleners werden opgesteld, vormen geen sluitend bewijs voor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Een psycholoog of arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Ook moet erop gewezen worden dat uit uw persoonlijke onderhouden op het CGVS bleek dat u in staat bent om uw asielrelaas op zelfstandige wijze te vertellen. Dit alles brengt met zich mee dat er géén overtuigende aanwijzingen voorhanden zijn die erop wijzen dat de medische elementen waarvan sprake in het attest een afbreuk doen aan de uitkomst van uw eerste verzoek om internationale bescherming of de redenen waarop deze is gestoeld. De medische attesten kunnen de ongeloofwaardige verklaringen over uw herkomst dus niet in een ander daglicht stellen noch de voorgaande beoordeling wijzigen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van

nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Standpunten van de partijen

2.1.1. Standpunt van de verzoekende partij

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A, 2 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen en bijlagen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, B.S. 4 oktober 1953 (hierna: de Vluchtelingenconventie) en artikel 57/6/2, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Vooreerst citeert de verzoekende partij de door haar aangehaalde wetsartikelen. Vervolgens geeft ze aan het niet eens te zijn met de motieven van de bestreden beslissing. De verzoekende partij vervolgt dat *in casu* niet betwist wordt dat ze de Afghaanse nationaliteit heeft. De verzoekende partij geeft ook aan dat ze erbij blijft dat ze ter goede trouw verklaard heeft dat ze in het jaar 2001 geboren is. Het is het geboortjaar dat haar familie steeds heeft opgegeven en het jaar dat op haar taskara vermeld wordt. De verzoekende partij stelt vervolgens dat in Afghanistan de personen niet bezig zijn met leeftijd. Verjaardagen worden er niet gevierd.

Vervolgens stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij haar niet op tegenstrijdigheden heeft kunnen betrappen, enkel op een gebrek aan kennis. Ze stelt dat ze naar best vermogen geantwoord heeft wanneer ze Afghanistan verlaten heeft, maar de exacte datum niet kent. De verzoekende partij stelt acht maanden onderweg geweest te zijn. Ze benadrukt dat ze minderjarig was bij aankomst in België en nooit naar school geweest is.

De verzoekende partij stelt dat ze reeds van bij het begin verklaard heeft Afghanistan te hebben verlaten met een Iraans visum in haar paspoort. Ondanks het feit dat zij dit paspoort diende af te geven aan haar smokkelaar, is het niet onmogelijk om te achterhalen of zij effectief een visum bekam voor Iran en wanneer dat visum aangevraagd en uitgereikt werd. De verzoekende partij meent dat uit de stukken van het dossier niet blijkt dat hiernaar onderzoek gevoerd werd.

De verzoekende partij stelt het ook niet eens te zijn met het standpunt van de verwerende partij dat het totaal irrelevant is voor de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming, dat haar broers hier als vluchteling werden erkend. Daarenboven wordt er niet gewezen op tegenstrijdigheden tussen het relaas van hen beiden.

De verzoekende partij vervolgt dat noch zij noch haar vader of andere familieleden landbouwers waren. Het is volgens de verzoekende partij dan ook absurd om argumenten te putten uit de beperkte landbouwkennis van de verzoekende partij. Het enkele feit dat zij afkomstig is uit een ruraal gebied brengt niet met zich mee dat zij op de hoogte hoort te zijn van wanneer ajuinen worden geoogst en gezaaid enzovoort.

De verzoekende partij erkent dat zij slechts een beperkte kennis heeft van de veiligheidssituatie in haar land van herkomst, maar dit is volgens haar het gevolg van de jeugdige leeftijd die ze had toen ze Afghanistan verlaten heeft. Daarenboven leefde ze geïsoleerd.

De verzoekende partij stelt dat ze in het kader van haar nieuw verzoek om internationale bescherming een aantal feitelijke elementen bijgebracht heeft, die de verwerende partij diende te verifiëren op basis van een persoonlijk gehoor, namelijk het feit dat haar neef gewond geraakt is door een bom, dat een dokter uit haar familie gedood werd en dat haar jongste broer verplicht werd om te werken voor Daesh. De verzoekende partij wijst er verder op dat ze ook een aantal documenten heeft bijgebracht, namelijk, een kopie van het Afghaans paspoort dat op 25 januari 2016 afgeleverd werd, de medische attesten die in Afghanistan uitgereikt werden en de brieven van het dorpshef en verzoekers neef. De verzoekende partij stelt dat deze documenten ook haar recent verblijf in het dorp Shpola staven. Daarenboven meent de verzoekende partij dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de e-mail van haar advocaat van 6 november 2019.

Tot slot wijst de verzoekende partij in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus op de algemene veiligheidssituatie in haar regio van herkomst.

2.1.2. Het standpunt van de verwerende partij.

De verwerende partij dient geen nota met opmerkingen of een aanvullende nota in.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Juridisch kader voor de beoordeling van de nieuwe elementen

De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet genomen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1.

Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

(oud) Artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet vormt een gedeeltelijke omzetting van de bepalingen vervat in de Europese Richtlijn 2005/85/ EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, en meer bepaald van artikel 32, § 4. De parlementaire voorbereiding (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 21-24*) die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat thans mutatis mutandis werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat de commissaris-generaal in zijn beoordeling van de nieuwe elementen alle elementen en bevindingen die door de verzoeker om internationale bescherming worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij beschikt ook al wordt dit niet door de asielzoeker zelf voorgelegd. De parlementaire voorbereiding geeft vervolgens aan dat de kans op internationale bescherming bijvoorbeeld aanzienlijk vergroot wordt:

- wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de asielzoeker dermate gewijzigd is dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt; wanneer de asielzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing; of
- wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en tezelfdertijd aannemelijk maakt dat deze niet eerder konden worden aangebracht.

De kans op internationale bescherming wordt daarentegen niet aanzienlijk groter

- wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn;
- wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen;
- wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd;
- wanneer ze slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken;
- wanneer ze een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig bevonden werd;
- wanneer ze louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen.

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St.* Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2.2. Onderzoek van de nieuwe elementen

Vooreerst wijst de Raad erop dat de verzoekende partij niet *in concreto* betwist dat: “Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.” Het betreffen pertinente en draagkrachtig motieven die op generlei wijze betwist of weerlegd worden. Uit het attest van de dokter van 18 augustus 2019 blijkt ook niet dat er in hoofde van de verzoekende partij bijzondere procedurele noden aanwezig zijn. Evenmin wordt dit door de verzoekende partij aangetoond.

Na lezing van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij haar vluchtrelaas zoals uiteengezet tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming herhaalt, met name dat Daesh eiste dat ze hen zou vervoegen en dat ze afkomstig is uit het dorp Shpola gelegen in het district Haskha Mena in de provincie Nangarhar. De verzoekende partij zou aldaar heel haar leven hebben gewoond. De verzoekende partij haalt voorts aan dat haar neef gewond geraakte door een bom, dat een dokter uit haar familie gedood werd en dat haar jongste broer verplicht werd om met Daesh te werken.

Blijkens de beslissing van 24 oktober 2018 en het arrest van 22 februari 2019 met nummer 217 297 wordt de verzoekende partij de vluchtelingenstatus geweigerd omdat zij niet heeft voldaan aan de op hem rustende plicht tot medewerking, nu er geen geloof kan worden gehecht aan zijn recente herkomst uit het district Hashka Mena/Deh Bala gelegen in de provincie Nangarhar.

Waar de verzoekende partij verklaart dat ze steeds ter goede trouw verklaard heeft in 2001 geboren te zijn, dat haar ouders geen landbouwers zijn waardoor ze geen kennis heeft van de oogstperiodes en haar beperkte kennis over de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst het gevolg is van haar jeugdige leeftijd, wijst de Raad erop dat al deze elementen betrekking hebben op haar eerste verzoek om internationale bescherming. In het arrest van 22 februari 2019 met nummer X heeft de Raad reeds al deze elementen beantwoord en weerlegd.

Waar de verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij haar niet heeft kunnen betrappen op tegenstrijdige verklaringen, wijst de Raad wederom op hetgeen gesteld in het arrest van 22 februari 2019 met nummer 217 297: *"In tegenstelling tot wat verzoeker in het eerste middel aanvoert, blijkt hieruit dat de commissaris-generaal hem dus wel degelijk op tegenstrijdigheden heeft kunnen betrappen en niet enkel op een gebrek aan kennis."*

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

Ter staving van haar nieuw verzoek om internationale bescherming brengt de verzoekende partij de volgende documenten bij: een kopie van haar Afghaans paspoort, twee medische attesten en brieven van het dorps hoofd en haar neef waarin haar problemen en het jaar van haar vertrek beschreven staan. De verzoekende partij brengt ook een attest bij van een dokter van 18 augustus 2019 en een verslag van een systeemtherapeute. Het verslag van de systeemtherapeute vermeldt geen datum. De advocaat van de verzoekende partij verstuurt ook per e-mailbericht foto's van de omslag waarin de stukken verstuurd werden.

De foto van de omslag waarin de brieven verstuurd zijn, toont hoogstens aan dat de verzoekende partij briefwisseling uit Afghanistan ontvangt, maar vormt geen bewijs dat de verzoekende partij de jaren voor haar vertrek naar Europa verbleef in het district Hashka Mena/Deh Bala in de provincie Nangarhar.

De kopie van haar Afghaans paspoort toont op generlei wijze aan dat de verzoekende partij de jaren voor haar vertrek naar Europa verbleef in het district Hashka Mena/Deh Bala in de provincie Nangarhar. De Afghaanse nationaliteit van de verzoekende partij wordt geen zins betwist.

Waar de verzoekende partij de commissaris-generaal verwijt geen onderzoek te hebben gedaan naar het visum dat zij bekwam voor Iran, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij geen visum heeft voorgelegd aan het CGVS, zodat niet wordt ingezien dat hiernaar een onderzoek diende te gebeuren. Waar de verzoekende partij stelt dat het niet onmogelijk is om te achterhalen of zij effectief een visum bekwam voor Iran en wanneer dat visum precies werd aangevraagd en uitgereikt, vraagt de Raad zich

af waarom zij hierover geen informatie kan aanbrengen, temeer zij zelf meent dat dit relevant kan zijn voor de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming.

De verzoekende partij brengt ook nog een brief van de dorpsouderen en twee medische attesten, die in Afghanistan opgesteld werden, bij. Uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Hierdoor hebben deze documenten slechts een relatieve bewijswaarde. De brief van de dorpsouderen en verzoekers neef dateren van na verzoekers vlucht uit Afghanistan. Ze werden duidelijk op vraag van de verzoekende partij opgemaakt. Evenmin worden ze ondersteund van andere objectieve elementen. Om deze redenen kunnen voormelde documenten niet dienen als begin van bewijs om de recente herkomst van de verzoekende partij uit het district Hashka Mena/Deh Bala gelegen in de provincie Nangarhar aan te tonen. Met betrekking tot de Afghaanse medische getuigschriften wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat: *“U legt deze neer om aan te tonen dat u ziek was en medicijnen kreeg in uw eigen dorp (Verklaring Volgend Verzoek dd. 17.10.2019, punt 17). U verduidelijkt echter niet aan welke ziekte u leed en welke behandeling u daarvoor kreeg. Noch maakt u duidelijk of uw ziekte en de behandeling die u in Afghanistan kreeg verband houdt met u vrees bij terugkeer naar Afghanistan.”* In haar verzoekschrift onderneemt de verzoekende partij geen ernstige poging om deze motieven te weerleggen.

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat: *“Verder verwijst u naar de slechte veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, de dood van uw neef en de grote dokter Shinwari, en u beweert dat uw jongste broer H. (...) moet samenwerken met Daesh omdat zijn twee oudere broers zijn gevlucht (Verklaring Volgend Verzoek dd. 17.10.2019, punt 15). Deze verklaringen kunnen de beoordeling dat u uw regio van herkomst niet recent hebt verlaten niet in een ander daglicht plaatsen. Bovendien blijven de verklaringen over uw familieleden op zich blote beweringen aangezien u die niet staakt met enig begin van bewijs.”* In haar verzoekschrift herhaalt de verzoekende partij opnieuw deze elementen, zonder de motieven van de bestreden te weerleggen.

Het medisch attest van de dokter van 18 augustus 2019 en het attest van de systeemtherapeute vormen geen begin van bewijs om aan te tonen dat de verzoekende partij voor haar vlucht naar Europa verbleef in het district Hashka Mena/Deh Bala gelegen in de provincie Nangarhar.

Gelet op de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, moeten de voorgelegde documenten in samenhang met verzoekers verklaringen in zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming bekeken worden. Er kan in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming niet voorbijgegaan worden aan zijn verklaringen tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Met betrekking tot zijn verklaringen werd toen geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar herkomst uit het district Hashka Mena/Deh Bala gelegen in de provincie Nangarhar. Er wordt aangegeven dat (i) verzoekers verklaringen met betrekking tot de machtsovername door Daesh en de gevolgen daarvan voor de regio summier en weinig overtuigend zijn, dat (ii) verzoekers vage verklaringen over de verkiezingen verdere twijfels doen rijzen over zijn recente herkomst, en doen vermoeden dat hij zijn dorp Shpola, en misschien zelfs het land Afghanistan, reeds langer verlaten heeft, dat (iii) het opmerkelijk is dat verzoeker geen kennis heeft van de landbouw en de oogsttijden in zijn regio, dat (iv) het opmerkelijk is dat verzoeker geen concrete informatie weet te geven over zijn reisweg vanaf zijn dorp Shpola tot de luchthaven waar hij Afghanistan per vliegtuig verlaten heeft en dat (v) verzoekers opeenvolgende, tegenstrijdige verklaringen over zijn vertrek doen vermoeden dat hij de regio van zijn dorp Shpola reeds langer verlaten heeft. Omwille van de vaststelling dat de verzoekende partij haar beweerde verblijf in het dorp Shpola, gelegen in het district Hashka Mena/Deh Bala van de provincie Nangarhar, niet aannemelijk heeft gemaakt, wordt evenmin enig geloof gehecht aan de feiten die de verzoekende partij er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor haar vlucht uit Afghanistan.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat de verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

De Raad herhaalt dat zowel de commissaris-generaal als de Raad nog steeds in het ongewisse verkeren over waar de verzoekende partij voor haar aankomst in België in Afghanistan of elders leefde,

onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij haar werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Shpola gelegen in het district Haskha Mena in de provincie Nangarhar (Afghanistan). Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten, met name dat ze daar vreest vervolgd te worden door Daesh. Daarenboven volstaat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst niet om aan te tonen dat de verzoekende partij in Afghanistan werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft op dit punt manifest in gebreke. Evenmin kan dit afgeleid worden uit het feit dat de broer van de verzoekende partij 14 november 2013 als vluchteling werd erkend. Elk verzoek om internationale bescherming dient op de eigen merites onderzocht te worden.

Zoals hoger werd vastgesteld maakt de verzoekende partij echter niet aannemelijk dat zij (recent) afkomstig is uit het district Hashka Mena/Deh Bala, in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Te dezen brengt de verzoekende partij evenwel geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Ten slotte kan worden opgemerkt dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen aanreikt die persoonlijke omstandigheden aantonen die in haar hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen. De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het geheel aan documenten, landeninformatie en verzoekers verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad dat de verzoekende partij geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar huidige verzoek werd aan verzoekende partij verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van haar verklaringen aldaar na zou gaan of haar verzoek al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoekende partij voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. De verzoekende partij werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. De verzoekende partij was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengt de verzoekende partij geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen om de specifieke redenen, zoals voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend twintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS